

UITVAARTVERENIGING DE LAATSTE EER

NIEUWSBRIEF

Editie najaar 2023

“Je kunt zelf kiezen wat goed is voor jou en je gezin”

Bij een lokale uitvaartvereniging met een lange staat van dienst zoals De Laatste Eer, zou je zomaar het idee kunnen krijgen dat de vereniging alleen goed is in de traditionele uitvaart. Niets is minder waar. Dat ontdekte ook Ank Korbee-Glasbergen toen zij dit voorjaar afscheid moest nemen van haar man: “De uitvaartleider stimuleerde ons heel erg om het persoonlijk te maken, ons eigen ding te doen.”

“Veel mensen kenden mijn man Peter van de Marine Luchtvaartdienst op Valkenburg,” vertelt Ank. “Dat was niet zijn werk, maar wel zijn grote passie. Hij liet alles uit zijn handen vallen voor die hobby en door de jaren heen werd hij steeds meer een expert op dat gebied.

Toen vliegveld Valkenburg ging sluiten, werd hij bijvoorbeeld benaderd door de gemeente Katwijk om te kijken wat er van waarde was en dus bewaard moest blijven aan spullen, (verkeers)borden en landingslichten. Hij verzamelde veel boeken over de Luchtvaartdienst en schreef zelf ook een aantal boeken.”

Een persoonlijk afscheid

Dat zijn passie ook een plek moest krijgen bij zijn uitvaart, was voor Peter vanzelfsprekend. Ank: “Peter had galwegkanker en we wisten dat hij niet meer beter zou worden. Toen is Jantine van De Laatste Eer twee keer langsgekomen om te praten over de uitvaart. Peter wilde bijvoorbeeld de Nederlandse vlag over de kist; die grote vlag was van de school

waar hij jarenlang conciërge was. Tevens wilde hij een tafel in de hal met een deel van zijn medailles en de boeken die hij zelf had geschreven. Ik vond dat zelf soms wat ver gaan, maar uitvaartleider Jantine stimuleerde het juist; “Maak het persoonlijk” zei ze. Ze gaf ons heel veel ruimte om daarin onze eigen weg te kiezen en had onwijs veel geduld met ons.”

Alles goed vastgelegd

“Ik vind het heel bijzonder dat je op deze manier je eigen uitvaart kunt voorbereiden. Niets is raar, alles mag. Ze vullen je aan als je zegt dat prettig te vinden, maar soms luisteren ze ook alleen. Ze maken aantekeningen, je kunt het nog eens bespreken en het dan laten opslaan bij hen in de computer.”

"Je krijgt het toegestuurd en, wat ik heel belangrijk vind, je kan het daarna ook weer veranderen tot op het laatste moment. Wij hebben het met Peter ook op die manier voorbereid, met een lach en een traan, en het stelde hem gerust dat dit werk al gedaan was."

Gebak en tranen

Peter overleed op 23 februari. "Hij vond het heel belangrijk dat hij zijn 77ste verjaardag nog zou halen, maar we merkten die laatste week al dat hij het zwaar had. De jaren dat we getrouwd waren, vierden we onze verjaardagen altijd samen, want ik was één dag eerder jarig dan hij. Op mijn verjaardag zei hij: "Vandaag ben jij jarig hè?"

Maar omdat we het altijd samen vierden, zei ik: "Ja, vandaag zijn wij jarig, we kiezen altijd de makkelijkste dag. Hij zei dat we gebak moesten halen bij zijn vroegere werkgever Van Tilburg. Pas toen we de doos lieten zien was Peter gerustgesteld, hij had zijn verjaardag gehaald en we hadden het gevierd met het juiste gebak. Even later gleed hij heel rustig weg, we waren er allemaal bij. Heel bijzonder!"

Lidmaatschap

Dat de familie Korbee voor De Laatste Eer koos bij de uitvaart van Peter, is niet verbazingwekkend. Al 52 jaar zijn ze lid van de vereniging. "Ik vind het 'wij-gevoel' van de vereniging heel

belangrijk, te weten dat je geen nummer bent. Er is zoveel aandacht en liefde voor de overledene en nabestaanden. En de vereniging heeft op de achtergrond al zoveel gedaan voor ons dorp."

"Ik weet ook wel dat het niet meer zo vanzelfsprekend is om lid te worden als toen wij trouwden; toen hoorde zo'n lidmaatschap er gewoon bij. Maar ik zie nog steeds de toegevoegde waarde ervan en ik was opnieuw verbaasd over de hoeveelheid mensen die er vanuit de vereniging in die periode voor je klaar staan. Dat realiseer je je te weinig, maar het is wat mij betreft echt de kracht van De Laatste Eer!"

Algemene ledenvergadering boeit volop

Ieder jaar opnieuw organiseert De Laatste Eer een Algemene Ledenvergadering. Niet alleen omdat we dat als vereniging verplicht zijn naar onze leden toe, maar ook omdat we het heel leuk en belangrijk vinden. Leuk, om onze betrokken leden te ontmoeten en hen te betrekken bij wat er binnen de vereniging speelt. Belangrijk, omdat er zonder leden geen vereniging is. Daarom organiseerden we dit voorjaar voor de 77e keer deze bijeenkomst.

Zo'n 40 leden waren op de regenachtige avond van 20 juni naar het uitvaartcentrum gekomen. Daar werden ze bijgepraat door de bestuursleden over de gang van zaken bij de vereniging. Voorzitter Wout van Egmond blikte terug op 2022: het aantal uitvaarten, de positieve reacties die we daarop kregen en wat we als vereniging hebben gedaan en nog steeds doen om het ledenaantal te laten groeien. Daarna praatte de penningmeester de leden bij over de financiële stand van zaken.

Twee aftredende bestuursleden werden bedankt voor hun werk en energie voor De Laatste Eer. Zo nam onder andere Dick Zandbergen afscheid. De voorzitter zei over hem: "Zijn passie ligt in dit pand. Als er iets gemaakt moet worden, kun je hem daar 's nachts voor uit bed bellen, dan komt hij eraan. Dick is een gepassioneerd persoon die alleen maar denkt aan het verbeteren

van de vereniging en de locatie." Ook André van der Spijk werd bedankt: "André is een man met een heel belangrijk motto: in welke discussie of onenigheid dan ook, de mens gaat altijd voor. Zo deed hij ook zijn werk als bestuurslid. André heeft al die jaren de herdenkingsbijeenkomsten georganiseerd en we zullen hem daarbij erg gaan missen. Maar André is óók voorzitter van de SBR en zet zich in voor de diaconie van de kerk. Ook dat is een plek waar zijn hart, zijn passie ligt." André wordt opgevolgd door (SBR-bestuurslid) Gijs Hogewoning. Het bestuur blijft daarmee bestaan uit vijf personen.

Na het officiële gedeelte trakteerde suppoost van de Lakenhal Els de Baan ons op een lezing over het vanitasstilleven van David Bailly. Museum de Lakenhal in Leiden had ten tijde van de ledenvergadering een tentoonstelling met de naam 'Tijd, dood en ijdelheid', waarin dit kunstwerk centraal stond. Ook tijdens de lezing van Els ging het over dit stuk. Het is een kunstwerk met verschillende symbolen die allemaal met de tijd en de dood te maken hebben. Op een heel verrassende manier had dit schilderij dus raakvlakken met het werk van De Laatste Eer. De lezing werd heel positief ontvangen, niet in de laatste plaats vanwege de sprankelende uitleg van Els.

**De officiële notulen,
met daarin de vragen
van de leden die ter
plekke werden
gesteld en de
gepresenteerde
cijfers van de
penningmeester,
vindt u op de
website:
www.delaatsteer.nu
Kijk onder
lidmaatschap bij
'nieuws'.**

Is cremeren ook mogelijk bij De Laatste Eer?

Dat Rijnsburgers zich lang niet altijd aan het landelijk gemiddelde houden, blijkt ook uit de keuze die we maken rondom begraven of cremeren. In Nederland kiest ongeveer 67 procent van de nabestaanden voor crematie, in onze regio ligt dat gemiddelde heel veel lager. Sommige mensen denken hierdoor dat De Laatste Eer geen crematies verzorgt. Het tegendeel is waar.

Er kunnen verschillende redenen zijn waarom iemand voor cremeren kiest. Zo is een crematie goedkoper, onder andere doordat uw nabestaanden geen graf hoeven te kopen. Daarnaast is cremeren minder slecht voor het milieu.

Er zijn mensen die vanuit geloofsovertuiging principiële bezwaren hebben tegen cremeren. Zo zijn er in de regio ook uitvaartleiders die om die reden geen crematies begeleiden.

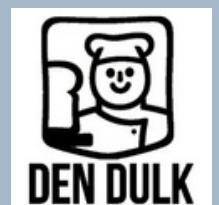
Wilt u zich na uw overlijden wél laten cremeren, dan zijn er verschillende mogelijkheden bij de Laatste Eer.

De dichtstbijzijnde crematoria vanuit Rijnsburg zijn Rhijnhof in Leiden en Crematorium Duin- en Bollenstreek in Lisse. Net als bij een begrafenis kunt

u het afscheid zo aankleden als u zelf wilt: met een bijeenkomst of dienst in een kerk of in het uitvaartcentrum. Waar nabestaanden bij een begrafenis meelopen tot het graf, kan dat bij een crematie tot de oven.

Groot verschil met begraven is natuurlijk dat er veel bestemmingen mogelijk zijn voor de as. Denk aan verstrooien, in een urn thuis of op een begraafplaats bewaren of in een sieraad laten verwerken. De algemene begraafplaats aan de Kamerlingh Onnesstraat heeft ook een urnenwand waar een urn kan worden bijgezet (zie foto's rechts).

Wilt u een gesprek met een uitvaartleider over begraven of cremeren? Neem gerust contact op!

Enthousiast lid van De Laatste Eer?

Wanneer u een nieuw lid aandraagt, trakteert de vereniging u én het nieuwe lid op cake van Bakkerij Den Dulk. Kijk op de site hoe het werkt!
www.delaatsteer.nu

Leonie de Winter doet de laatste verzorging

“Wij zijn ook niet van beton”

Dat De Laatste Eer een lokale vereniging is, blijkt onder andere uit de mensen die er werken. Het overgrote deel van het team komt uit, of woont in Rijnsburg. Daardoor kunnen we goed aansluiten bij het karakter van onze cliënten én de mensen met wie we samenwerken tijdens een uitvaart. Leonie de Winter is ook een geboren en getogen Rijnsburgse. Zij maakt deel uit van het team dat de laatste verzorging doet nadat een cliënt is overleden.

Niet vreemd

“Bij mijn werk in de thuiszorg kom ik bij zieke mensen thuis, regelmatig ook bij mensen die gaan sterven. Als ik de laatste verzorging mag doen bij een overledene vind ik dat dus niet vreemd of eng. Gek gezegd is het verzorgen van iemand die overleden is zelfs makkelijker: hij of zij heeft geen pijn meer waar je rekening mee wilt houden. Het is heel waardevol om dit voor iemand en zijn of haar nabestaanden te mogen doen.”

Ontspannen sfeer

“Mensen denken soms dat er bij de laatste verzorging alleen maar verdriet is. Toch is dat niet zo: er is vaak ook dankbaarheid en opluchting. We verzorgen mensen in een ontspannen sfeer en nemen er ruim de tijd voor. Dat is wat mij betreft ook onder andere de kracht van De Laatste Eer: het hoeft niet snel of efficiënt, we hebben als team geen deadline waarbinnen we het af moeten hebben. Het duurt zo lang het duurt.”

Eigen proces

“Het komt steeds vaker voor dat de familie wil helpen met de laatste verzorging. Dat is echt iets van de laatste jaren: vroeger werd er nauwelijks gesproken over dit deel van het afscheid. De overledene werd weggehaald en klaar. Nu nodigen we nabestaanden heel bewust uit om hier over na te denken: hoe betrokken wil je hierbij zijn? Daarin heeft iedereen zijn eigen proces: het moet wel bij je passen en goed voelen.”

Indrukwekkend

“De uitvaart die het meeste indruk op mij heeft gemaakt, was de eerste in coronatijd. Het was natuurlijk een verschrikkelijke, waanzinnige tijd en alleen het eigen gezin mocht bij de uitvaart zijn. En zelfs zij moesten afstand houden: ze stonden een heel eind uit elkaar en de weduwe stond helemaal alleen in het midden. Dat breekt je hart: ze konden elkaar bijna niet troosten. Uit diezelfde periode herinner ik me een meneer uit Vlietstede die aan corona was overleden. Hij was alleen gestorven en bij het

ophalen mochten de nabestaanden er niet bij zijn, alleen wij, in van die witte pakken. De weduwe vroeg of we via videobellen de laatste verzorging wilden vastleggen en toen we klaar waren, vroeg ze of we het Onze Vader wilden bidden. Dat maakte heel veel indruk, want wij zijn natuurlijk ook niet van beton.”

Herinneringen maken

“Dat ik als echte Rijnsburgse veel families bij wie we een uitvaart mogen verzorgen ken, zie ik niet als nadeel. Het maakt het eigenlijk wel makkelijker: mensen vinden het fijn als ze een bekend gezicht zien. Ook in het dorp spreken nabestaanden me nog wel eens aan, om even na te praten. Ik vind dat alleen maar fijn. Het werken voor De Laatste Eer heeft me in die zin ook heel veel gebracht: ik ben me meer dan ooit bewust van de kwetsbaarheid van het leven. Dus kies ik er bewust voor om te genieten van wat ik ontvang en herinneringen te maken met de mensen van wie ik hou.”